Súd:	Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka:	B5-14C/30/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1517214493
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michala Bašticová
ECLI:	ECLI:SK:MSBA4:2025:1517214493.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

- 13 -

Mestský súd Bratislava IV, v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Michalou Bašticovou, v spore žalobcu: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, C., právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s. r. o., so sídlom Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, IČO: 47 232 765, proti žalovanému: Zoznam, s. r. o., so sídlom Svätoplukova 2 A, 821 08 Bratislava, IČO: 36 029 076, právne zastúpený: Hillbridges, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Gorkého 4, 811 01 Bratislava, IČO: 36 799 327, o ochranu osobnosti, uverejnenie ospravedlnenia a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 30.000 eur, takto

r o z h o d o l :

- 13 -

I. Žalovaný je povinný zverejniť ospravedlnenie žalobcovi na stránke http://www.topky.sk/: „Spoločnosť Zoznam, s. r. o., ako vydavateľ on-line magazínu Topky.sk sa ospravedlňuje A. A. B. za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, súkromia, občianskej cti a mena, tým, že o ňom uviedol nepravdu v článku zo dňa 17.07.2014 „Matovičov poslanec Hraško ako hochštapler: Postavil dom, nezaplatil! Nech ma neotravujú, tvrdí!“. Poslanec Národnej rady Slovenskej republiky si riadne a včas splnil svoje povinnosti zo zmluvy o dielo, vrátane platby za materiál, ktoré mu vznikli ako objednávateľovi zo zmluvy. Voči dodávateľovi stavebného materiálu, spoločnosti SLOVINTER F, s. r. o., mu žiadne povinnosti nevznikli.“, pričom ospravedlnenie je žalovaný povinný uverejniť tým istým typom a veľkosťou písma ako bol napísaný napadnutý článok vrátane nadpisu „Ospravedlnenie“ s rovnakým typom a veľkosťou písma ako bol nadpis uvedeného článku, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 10.000 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

- 11 -

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava V dňa 10.07.2017 domáhal voči žalovanému titulom ochrany osobnosti primeraného zadosťučinenia formou uverejnenia ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy. Konkrétne žiadal zaviazať žalovaného povinnosťou uverejniť

ospravedlnenie žalobcovi na stránke http://www.topky.sk v znení: „Spoločnosť Zoznam, s. r. o., ako vydavateľ on-line magazínu Topky.sk sa ospravedlňuje A. A. B. za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, súkromia, občianskej cti a mena, tým, že o ňom uviedol nepravdu v článku zo dňa 17.07.2014 „D. E. B. ako hochštapler: Postavil dom, nezaplatil! Nech ma neotravujú, tvrdí!“. Poslanec Národnej rady Slovenskej republiky si riadne a včas splnil svoje povinnosti zo zmluvy o dielo, vrátane platby za materiál, ktoré mu vznikli ako objednávateľovi zo zmluvy. Voči dodávateľovi stavebného materiálu, spoločnosti SLOVINTER F, s. r. o., mu žiadne povinnosti nevznikli.“, pričom ospravedlnenie je žalovaný povinný uverejniť tým istým typom a veľkosťou písma ako bol napísaný napadnutý článok vrátane nadpisu „Ospravedlnenie“ s rovnakým typom a veľkosťou písma ako bol nadpis uvedeného článku. Zároveň požadoval od žalovaného zaplatiť mu náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 30.000 eur. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 17.07.2014 uverejnil internetový magazín Topky.sk, ktorého prevádzkovateľom je žalovaný, článok pod názvom: „D. E. B. ako hochštapler: Postavil dom, nezaplatil! Nech ma neotravujú, tvrdí!“. Žalobca uviedol, že článok ho obviňuje, že je dlžný podnikateľovi tisíce už dva roky, a to napriek čestnému slovu, že tieto peniaze splatí. Článok cituje p. Maria Fotopolusa, spoločníka a konateľa spoločnosti SLOVINTER F, s. r. o. Pán F. navštívil žalobcu aj v NR SR a kontaktoval aj poslanecký klub Obyčajní ľudia a nezávislé osobnosti, nakoľko tento klub podľa článku „oficiálne vyhlasuje, že nie je možné, aby štát alebo akýkoľvek vládny subjekt nezaplatil súkromnému podnikateľovi svoje výdavky“, na čo v zmysle článku dostal p. F. odpoveď, že je to neprípustné pre člena OĽaNO. Žalobca v žalobe poukázal na to, že pri objednávke zateplenia svojho rozostavaného domu nekonal ako člen Národnej rady Slovenskej republiky, ale ako súkromná osoba. Podľa žalobcu tvrdenia v článku nie sú pravdivé. Žalobca ako objednávateľ uzatvoril zmluvu o dielo so samostatne zárobkovo činnou osobou, podnikajúcou na základe živnostenského oprávnenia E. G. – G., ako zhotoviteľom. Svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o dielo si riadne a včas splnil a zaplatil zhotoviteľovi za vykonané stavebné práce, ktorých súčasťou bol aj tovar a materiál potrebný na ich vykonanie. Žalobca má za to, že za obstaranie materiálu a akékoľvek úhrady s tým spojené je zodpovedný zhotoviteľ, ktorý sám uzatvára zmluvy so svojimi dodávateľmi, v tomto prípade aj so spoločnosťou SLOVINTER F, s.r.o. (ďalej aj „dodávateľ“). To vyplýva aj z objednávky stavebného materiálu zhotoviteľom a jej potvrdenia spoločnosťou SLOVINTER F, s.r.o. Voči tejto spoločnosti žalobca nemá a nemal žiadne záväzky. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť objednávateľa zaoberať sa tým, či zhotoviteľ uhradil faktúry, ktoré mu predložili dodávatelia. Žalobca ďalej tvrdil, že spoločnosť SLOVINTER F, s.r.o. dodala podľa potvrdenej objednávky 1750 ks materiálu Styrcon 100, avšak v zmysle znaleckého posudku, ktorý si dal žalobca zhotoviť, bolo na dielo potrebných len 640 kusov. Je pravdepodobné, že zvyšné kusy použil zhotoviteľ na iné zákazky, avšak žalobca mu uhradil celú sumu, čím sa na úkor žalobcu obohatil zhotoviteľ. Žalobca ďalej v žalobe tvrdil, že už samotný názov článku je zavádzajúci, nakoľko predmetom uzatvorenej zmluvy o dielo bolo zateplenie, nie stavba domu. Adresáti článku si však z jeho nadpisu urobia názor, že žalobca postavil celý dom, za ktorý odmieta zaplatiť (je zrejmé, že náklady pri stavbe domu a pri vykonaní zateplenia stavby sú neporovnateľné), čím dochádza k závažnejšiemu zásahu do práv žalobcu. V tejto súvislosti odkázal žalobca na vyjadrenia v diskusii pod zverejneným článkom. Žalobca sa domnieva, že uvedené je o to závažnejšie, že žalobca v čase uverejnenia článku vykonával poslanecký mandát a bol zvolený za poslanca za stranu OĽaNO, ktorá sa nielen svojím názvom, ale aj celým vystupovaním a správaním jej členov snaží čo najviac priblížiť k bežnému voličovi a poukazuje na rovnosť všetkých pred zákonom a na dôležitosť boja s korupciou. Preto zverejnenie článku, ktorý poslanca zvoleného na kandidátke tejto strany obviňuje z toho, že nedrží svoje slovo a využíva svoje postavenie ako člena parlamentu je závažnejším porušením jeho práv, nielen v porovnaní s bežným občanom, ale aj v porovnaní s členom inej politickej strany. Nežiaducu publicitu vnímali citlivo aj členovia poslaneckého klubu OĽaNO, pričom tento článok bol aj dôvodom, prečo klient v ďalších voľbách do NR SR (2016) bol na kandidátnej listine uvedený až na 140. mieste. Z tohto dôvodu sa nedostal do parlamentu. Po skončení svojho poslaneckého mandátu mal klient problém sa zamestnať, bol evidovaný na úrade práce. Výzvou zo dňa 15.06.2015 vyzval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaného na ospravedlnenie a na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000 eur a navrhol mu aj mimosúdne rokovanie. Na túto výzvu odpovedal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu tak, že spolu so svojim klientom dospeli k záveru, že nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu. V podanej žalobe žalobca odkázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 05.01.2001 sp. zn. II. ÚS 44/00 a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo/149/2009 zo dňa 31.05.2010. Aplikujúc uvedené rozhodnutie na prejednávanú vec je podľa žalobcu potrebné dospieť k záveru, že uverejnením tohto článku bolo zasiahnuté do žalobcovho práva na ochranu osobnosti, súkromia, občianskej cti a mena. Článok sa ani len okrajovo netýkal verejnej činnosti žalobcu ako poslanca Národnej rady Slovenskej republiky. To, či si žalobca nechal zatepliť svoj

v tom čase rozostavaný rodinný dom, je jeho súkromnou záležitosťou a nemôže byť považovaná za vec oprávneného verejného záujmu. Žalobca má za to, že v prejednávanej veci len samotné ospravedlnenie nepostačuje a je potrebná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

2. Vo vyjadrení k žalobe zo dňa 27.03.2018 žalovaný nárok uplatnený žalobcom neuznal, a to ani čiastočne. Žalovaný uviedol, že trvá na tom, že zatepľovacie panely boli dodané žalobcovi v počte 1750 kusov, a preto spoločnosť SLOVINTER F, s. r. o. vystavila faktúru priamo žalobcovi. Časť tejto faktúry žalobca uhradil dňa 17.09.2013. Žalovaný ďalej tvrdil, že žalobca v právnom postavení poslanca Národnej rady Slovenskej republiky je osobou verejného záujmu a ako volený zástupca ľudu je povinný strpieť aj zverejnenie niektorých informácií zo súkromia, najmä keď sa tieto týkajú čestnosti jeho počínania v občiansko-právnych vzťahoch. Politik, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky si získava priazeň a dôveru svojich voličov aj svojím dobrým menom, čestnými prejavmi v spoločenských, medziľudských vzťahoch, a preto je informácia, kritika neplnenia jeho peňažného záväzku plne legitímna. Žalovaný ďalej navrhol vykonať ako dôkaz výsluch žalobcu a viacerých svedkov. Žalovaný žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

3. Replikou zo dňa 27.04.2018 reagoval žalobca na vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe. Žalobca trval aj naďalej na tom, že ako objednávateľ uzatvoril zmluvu o dielo so samostatne zárobkovo činnou osobou, podnikajúcou na základe živnostenského oprávnenia: E. G. – G. ako zhotoviteľom. Svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o dielo si riadne a včas splnil a zaplatil zhotoviteľovi za vykonané stavebné práce. Voči spoločnosti SLOVINTER F, s.r.o. žalobca nemá a nemal žiadne záväzky. Podľa zverejneného článku mala byť zmluva uzatvorená z iniciatívy staviteľa E. G., ktorého si ešte v roku 2012 najal žalobca. Ten si vybral firmu D. F., ktorá mu dodala potrebný materiál a následne vystavila faktúru priamo na meno poslanca B.. Žalobca trvá na tom, že na rokovanie so spoločnosťou SLOVINTER F, s.r.o. išiel p. G. a ten aj objednal a prevzal potrebný materiál. Spoločnosť SLOVINTER F, s.r.o. bola dodávateľom E. G. – G., pričom skutočnosť, že SLOVINTER F, s.r.o. vystavila faktúru na meno žalobcu neznamená vznik záväzkového vzťahu. Žalobca potvrdil, že po dohode so zhotoviteľom uhradil sumu 4.000 Eur, nakoľko mal rovnako ako spoločnosť SLOVINTER F, s.r.o. účet v ČSOB, a.s., teda aby platba prebehla čo najrýchlejšie. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby súd žalobe v celosti vyhovel.

4. Prvý rozsudok v predmetnej právnej veci (B5) 14C/30/2017 – 159, ktorý vydala dňa 20.11.2018 predchádzajúca zákonná sudkyňa v zmysle § 274 CSP (rozsudok pre zmeškanie žalovaného v prípade nedostavenia sa na pojednávanie) a ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovela, bol zrušený odvolacím súdom a vrátený na ďalšie konanie (uznesenie 6Co/120/2019 – 190 zo dňa 31.05.2019). Dovolanie generálneho prokurátora SR proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave bolo Najvyšším súdom SR zamietnuté uznesením 5CdoGp/1/2019 zo dňa 15.07.2021. Vec sa tak vrátila na konanie pred súdom prvého stupňa.

5. S účinnosťou od 01.06.2023 prešiel výkon súdnictva v civilných veciach (teda aj v tejto právnej veci) z Okresného súdu Bratislava V na Mestský súd Bratislava IV (v rámci tzv. reformy súdnej mapy).

6. Súd nariadil na prejednanie predmetného sporu viaceré pojednávania.

7. Žalobca v konaní predložil nasledovné listinné dôkazy: článok zo dňa 17.07.2014 s notárskou zápisnicou o osvedčení znenia článku na zadanej webovej adrese vrátane komentárov k článku, znalecký posudok č. 07/2015 vypracovaný A. H. B. dňa 20.04.2015, objednávku zo dňa 17.04.2012, objednávku zo dňa 08.10.2012, rozpočtový list zo dňa 03.10.2012, potvrdenie prijatia objednávky zo dňa 16.10.2012, kandidátnu listinu pre parlamentné voľby 2016, potvrdenie z ÚPSVaR zo dňa 12.07.2017, predžalobnú výzvu zo dňa 15.06.2015.

8. Žalovaný v konaní predložil nasledovné listinné dôkazy: faktúru č. 20120616 zo dňa 12.10.2012, výpis z účtu o prijatí platby od žalobcu dňa 17.09.2013.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a navrhnutých svedkov, ako aj oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov predložených stranami sporu, pričom na základe vykonaného dokazovania a z nesporných skutkových tvrdení sporových strán zistil nasledovný skutkový stav:

10. Dňa 17.07.2014 uverejnil internetový magazín Topky.sk, ktorého prevádzkovateľom je žalovaný, článok pod názvom: „D. E. B. ako hochštapler: Postavil dom, nezaplatil! Nech ma neotravujú, tvrdí!“. Článok hovorí o tom, že žalobca, ktorý sa zviditeľnil ako veľký zástanca slovenských tradícií, keď skladal sľub oblečený v národnom kroji, je dlžný podnikateľovi zo stredného Slovenska tisíce eur už dva roky, a to napriek čestnému slovu, že tieto peniaze splatí. V článku sa spomína, že zmluva bola uzatvorená z iniciatívy staviteľa E. G., ktorého si najal A. B. – žalobca, a ten si vybral firmu D. F., ktorá mu dodala potrebný materiál a následne vystavila faktúru priamo na meno poslanca B., pričom celková suma dovezených platní STYREX, ktoré slúžili na zateplenie a izoláciu jeho drevenice, bola vo výške 13.054 eur, z ktorých poslanec NR SR uhradil v prvom kole 5.000, v septembri 2013 ďalších 4.000 eur a doteraz je Hraško dlžný ešte viac ako 4.000 eur. Článok cituje p. Maria Fotopulosa, spoločníka a konateľa spoločnosti SLOVINTER F, s. r. o., ktorý sa posťažoval, že koncom roka 2013 navštívil žalobcu aj v NR SR, kde mu dal žalobca slovo chlapa, že to uhradí. Ďalej sa v článku uvádza, že B. sa bráni tým, že dal všetky finančné prostriedky G., no ten ich už nemá, dokonca tento zúfalý muž (pozn. súdu: G.), ktorého firma je podľa F. dlžná kadekomu, neskôr žiadal prepísanie hlavičky faktúry na jeho spoločnosť a B. by tak už na listinách vôbec nefiguroval. F. túto skutočnosť tlmočil aj v poslaneckom klube Obyčajní ľudia a nezávislé osobnosti, ktorý oficiálne vyhlasuje, že nie je možné, aby štát alebo akýkoľvek vládny subjekt nezaplatil súkromnému podnikateľovi svoje výdavky. Reakcia klubu bola strohá v tom zmysle, že je to neprípustné pre člena OĽaNO. V článku bola uverejnená aj faktúra č. 20120616, v ktorej bolo začiernené označenie dodávateľa, ako odberateľ bol uvedený A. A. B., spolu suma na úhradu vo výške 13.054,34 eur v lehote splatnosti do 11.11.2012. Z faktúry nebola uverejnená jej spodná časť, kde je v kolonke „Prevzal“ uvedené meno E. G. s vlastnoručným podpisom, teda faktúra nebola uverejnená v celosti. Článok obsahoval aj reakciu žalobcu, ktorý, ako je uvedené v článku, reagoval emotívne s tým, že uviedol, že to nie on je dlžníkom, ale G., ktorému dal peniaze s tým, že podľa neho sa F. s G. dohodli a chceli si krátiť dane, najprv bola dohodnutá totiž iná cena a tú zaplatil, on nemôže za to, že im tento pochybný kšeft nevyšiel. Na otázku, či podal podnet na políciu aj na G., bola uverejnená žalobcova odpoveď v tom znení, že s tým nemá nič spoločné, už nie je nič dlžný a nech ho ten pán už neotravuje. Žalobca v predžalobnej výzve vyzval žalovaného na ospravedlnenie a zaplatenie nemajetkovej ujmy 15.000 eur, čo žalovaný odmietol, preto sa žalobca obrátil podanou žalobou na súd.

11. Z objednávky zo dňa 17.04.2012 vyplýva, že objednávateľ A. B. (žalobca) si u dodávateľa E. G. – KARSSTAV objednal búracie a stavebné práce na rodinnom dome v Blatnici č. d. 149.

12. Z rozpočtového listu zo dňa 03.10.2012 vypracovaného D. F. (konateľ obchodnej spoločnosti SLOVINTER F s.r.o.) vyplýva, že celková cena za materiál (Styrcon 100 v počte 1.750 kusov, Penestyr v počte 2 kusov a Lepstyr v počte 50 kusov) je v sume 13.054,34 Eur a po zľave v sume 12.140,54 eur.

13. Z objednávky zo dňa 08.10.2012 vyplýva, že E. G. (E. G. – G.) objednal u obchodnej spoločnosti SLOVINTER F, s.r.o. materiál, a to Styrcon 100 v počte 1.750 kusov, Penestyr v počte 2 kusov a Lepstyr v počte 50 kusov.

14. Z potvrdenia prijatia objednávky vyplýva, že obchodná spoločnosť SLOVINTER F, s.r.o. vystavila odberateľovi E. G. – G. faktúru na úhradu sumy 13.054,34 Eur za stavebný materiál Styrcon 100 v počte 1.750 kusov, Penestyr v počte 2 kusov a Lepstyr v počte 50 kusov. Potvrdenie prijatia objednávky prevzal dňa 12.10.2012 dolu podpísaný pán Karas.

15. Zo znaleckého posudku č. 07/2015 vypracovaného A. H. B. dňa 20.04.2015 vyplýva záver, že na stavbe rozostavaného domu v k. ú. C., v obci C., v okrese Martin, bola zameraním zistená výmera zabudovaného materiálu STYRCON 100 mm o veľkosti 254,03 m2, čo predstavuje 640 ks použitých dielov materiálu STYRCON 100 mm pre zrealizovanie stavebných konštrukcií na predmetnej stavbe.

16. Z faktúry č. 20120616 zo dňa 12.10.2012 vyplýva, že dodávateľ – spoločnosť SLOVINTER F, s.r.o. vystavila na odberateľa A. A. B. – žalobcu faktúru na zaplatenie sumy 13.054,34 eur vrátane DPH s lehotou splatnosti dňa 11.11.2012 s tým, že v dolnej časti faktúry v kolonke „Prevzal“ je rukou napísané meno G. E. a dátum 12.10.2012 s vlastnoručným podpisom.

17. Z čestného vyhlásenia E. G. spísaného dňa 20.11.2018 vyplýva, že v súvislosti s výstavbou rodinného domu v C. pre stavebníka A. B. má tento voči nemu všetky záväzky vysporiadané a nikdy nebol v omeškaní s úhradou. Ďalej v ňom vyhlásil, že čo sa týka spoločnosti SLOVINTER F pána F.,

tento bol jeho subdodávateľom izolačného materiálu, a preto aj všetky faktúry mali byť vystavené na neho ako živnostníka, a čo sa týka objednávky 1750 ks zatepľovacích dosiek Styrex, z tejto len časť bola určená na stavbu p. B. a časť na inú stavbu.

18. Na pojednávaní dňa 22.11.2024 boli vypočutí piati svedkovia. Žalobca upustil od návrhu na výsluch svedka I. H., ktorý sa bez ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie, na ktoré bol riadne predvolaný.

19. Z výsluchu svedka I. E. E. vyplynulo, že pracoval ako asistent žalobcu v NR SR. Žalobcu poznal ako folkloristu, ktorý sa venoval rodine, dodržiaval morálne zásady v živote, bol zásadový a vedel v prvom rade, čo to znamená chlapské slovo. Po zverejnení článku, v ktorom bol žalobca označený ako podvodník a hochštapler, ihneď kontaktoval žalobcu, čo to má znamenať. Žalobca mu celú situáciu vysvetlil, pozrel sa na to aj z právneho hľadiska a jednoznačne došiel k záveru, že článok uverejnený žalovaným sa absolútne nezakladá na pravde a v podstate jeho cieľom bolo iba zvýšiť čitateľnosť v médiách. Žalobca bol zo zverejneného článku nešťastný, pretože aj v rámci poslaneckého klubu OĽANO na neho kolegovia začali pozerať skrz inú optiku, aj keď im celú situáciu vysvetlil, už tam bolo semienko podozrenia. Predseda strany ho prestal vnímať ako etalón morálky a bol rozčúlený, že žalobca poškodil auru morálnosti a čestnosti, ktorú v parlamente OĽANO malo znamenať. Vo vzťahu k pánovi F. uviedol, že tú stavbu robil žalobcovi niekto iný a pán F. bol len subdodávateľ.

20. Z výsluchu svedkyne I. J. K. vyplynulo, že žalobca je jej bývalý zamestnanec, keďže je zriaďovateľka súkromnej Základnej umeleckej školy so sídlom v L. K., ktorá má 60 alokovaných pracovísk v regióne L. a M.. Svedkyni je ľúto, že to dospelo k takému koncu, že došlo k rozviazaniu pracovného pomeru so žalobcom, ktorý robil koordinátora pre oblasť Turiec, komunikoval s riaditeľmi ŽŠ a MŠ v M.. Okrem toho, že bol koordinátor, bol aj tanečný pedagóg, ktorých je veľmi málo. Pracoval u nej viac rokov, keď sa dostal do parlamentu, boli stále v kontakte, ľudia ho mali radi, zúčastňoval sa workshopov, vystúpení, tvorivých dielní. Predstava bola taká, že po ukončení sa vráti a jeho pracovný pomer bude pokračovať. Dostala sa však do nemilej situácie, keď sa odohrali určité veci, prichádzalo veľa otázok, podnetov, ako to bude s jeho zamestnávaním ďalej a bola zatlačená do kúta. Nakoľko v malých mestách každý riaditeľ školy bojuje o žiakov, tým pádom záleží na tom, aby boli všetci rodičia a deti spokojní po každej stránke. Uviedla, že bola tlačená do toho, aby už koordinátorom nebol žalobca a aby tanečného pedagóga nahradila niekým iným. Ohrozené boli aj iné pracovné pozície, pretože buď obetuje žalobcu alebo ak ho neobetuje, tak ostatní zamestnanci nepredĺžia zmluvy o vzájomnej práci a budú inštruovať žiakov, aby išli do konkurenčnej školy. Svedkyňa sa snažila so žalobcom hľadať nejaké riešenie, čo sa však nepodarilo a nakoniec sa dohodli na ukončení pracovného pomeru dohodou. Žalobca nebol ani nahradený iným zamestnancom, tanečný odbor sa znížil na minimum.

21. Z výsluchu svedka D. N. H. vyplynulo, že so žalobcom boli kolegovia v NR SR v jednom poslaneckom klube v rokoch 2012-2016. Je presvedčený, že žalobca je čestný človek a nikdy u neho nevidel žiadne netransparentné a nečestné konanie. Na otázku, aký vplyv mal článok na pôsobenie žalobcu v klube OĽANO uviedol, že poslanecký klub a jeho členovia boli veľmi silno zameraní na čistotu, transparentnosť a čestnosť, preto to vyvolalo znepokojenie a u niektorých kolegov to mohlo spôsobiť aj určitú nedôveru, lebo keď sa už raz meno pošpiní, už sa mu nedá tak dôverovať. Žalobca mu celú situáciu vysvetlil aj osobne, bolo to uspokojivé a myslí si, že u neho to nijakým spôsobom nepokrivilo vnímanie žalobcu, ale pripustil, že u niektorých to mohlo spôsobiť zníženie dôveryhodnosti a poškodiť jeho dobré meno. Na otázku, či v dobe po zverejnení článku mal nahliadať predseda klubu OĽANO A. D. na žalobcu inak, uviedol, že podľa reakcií mu to bolo nepríjemné, pretože protikorupčnosť bola hlavným mottom hnutia. Kto takýto problém vyrobí, je istým spôsobom diskvalifikovaný pre ďalšie pôsobenie v politike a prednosť sa dáva tým, ktorí takýto problém nemajú.

22. Z výsluchu svedka D. C. G. vyplynulo, že podnetom na napísanie a zverejnenie článku bol tip na tému, že pri dodaní materiálu pri rekonštrukcii domu sú isté finančné nezrovnalosti a že sa jedná o poslanca NR SR, čiže osobu verejného záujmu. Túto tému dal spracovať redaktorovi, ktorý následne oslovil dotknuté osoby vrátane pána F. aj žalobcu. Ďalej uviedol, že informáciu o tom, že pán F. sa bol sťažovať na žalobcu v poslaneckom klube OĽANO a že mu je žalobca dlžný peniaze, mal priamo od pána F. s tým, že nepriamo túto vec potvrdil aj predseda hnutia v článku, kedy uviedol, že túto vec prešetria. Na otázku, aké písomnosti mali k dispozícii pri písaní článku odpovedal, že si nespomína, ale súčasťou tohto článku bola nejaká faktúra, o iných nevie. Na otázku, či má vedomosť o tom, medzi kým bol uzatvorený zmluvný vzťah pokiaľ ide o stavebné práce vykonávané pre žalobcu uviedol, že tam bol

nejaký sprostredkovateľ pán G., ale podľa výpovede pána F. mal tie peniaze žalobca dlžiť jemu. Svedok potvrdil, že hlavným zdrojom informácií bol pán F..

23. Z výsluchu svedka D. F. vyplynulo, že je konateľom spoločnosti SLOVINTER F s.r.o., ktorá dodávala žalobcovi izolačný materiál. O dodaní materiálu rokoval telefonicky so žalobcom, pričom mu predložil cenovú ponuku a následne faktúru, ktorá bola čiastkovo uhradená. Uhradená bola bankovým prevodom, a to z jedného účtu čiastka 5.000 eur a druhá čiastka bola uhradená z účtu manželky pána G.. Izolačný materiál bol dodaný v Blatnici na družstve prostredníctvom dopravcu. Na otázku, či bol na poslaneckom klube strany OĽANO informovať o tom, že mu žalobca dlží peniaze odpovedal, že si nespomína, či bol na nejakom poslaneckom klube. Bol v Národnej rade Slovenskej republiky a tam komunikoval iba so žalobcom, že prečo to nie je zaplatené, na čo mu prisľúbil, že to bude zaplatené. Svedok ďalej na otázku, kto si objednal materiál z faktúry, uviedol, že ho oslovil pán G. s tým, že stavia barák pre žalobcu. Mal vypočítané množstvo materiálu s tým, že mu poskytol projektovú dokumentáciu, na čo povedal, že to množstvo by mohlo stačiť. Následne spravil cenovú kalkuláciu, ktorú poslal G.. Pred záväzným objednaním telefonoval so žalobcom s tým, že faktúru po dodaní materiálu mal zaniesť priamo do banky ČSOB, kde má úver. Pán G. aj žalobca mu povedali, aby bola faktúra vystavená priamo na žalobcu a aby ju odniesol priamo do ČSOB banky, kde mal žalobca úver. Materiál prevzal pán G.. Na otázku, či bol svedok oslovený na poskytnutie rozhovoru odpovedal, že bol oslovený redaktorkou, ktorá chcela od neho bližšie vysvetlenie. Svedok k veci doplnil, že o 2 roky neskôr ho pán G. žiadal, aby zmenil hlavičku na faktúre a aby tam dal meno pána G.. Na to mu odpovedal, že takéto zmeny už dodatočne robiť nebude.

24. Po právnej stránke súd posúdil predmetnú právnu vec podľa nasledovných ustanovení:

25. Podľa čl. 19 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

26. Podľa čl. 26 ods. 1, 2 a 4 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. (2) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon. (4) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

27. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

28. Podľa § 13 ods. 1 – 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

29. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému na ochranu osobnosti formou uverejnenia ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy je dôvodný, avšak nie v celej výške finančného zadosťučinenia požadovanej žalobcom.

30. Ak došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby a zásah je objektívne spôsobilý privodiť tejto osobe ujmu, dotknutá osoba môže uplatniť právne prostriedky na ochranu. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osobe z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. K vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka tak musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka

existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo len ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí tu byť zistená existencia príčinnej súvislosti medzi týmto zásahom a neoprávnenosť (nezákonnosťou) zásahu. Nenaplnenia ktoréhokoľvek z týchto predpokladov vylučuje možnosť nástupu sankcií podľa ustanovenia § 13 OZ. Neoprávneným zásahom je zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t. j. s právnym poriadkom. Pokiaľ došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv, má fyzická osoba dotknutá zásahom právo domáhať sa na súde, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, aby sa odstránili následky neoprávnených zásahov, prípadne aby sa poskytlo primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nebolo primerané zadosťučinenie postačujúce (najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti), má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Zatiaľ čo v prípade práva domáhať sa upustenia od neoprávnených zásahov do práv na ochranu osobnosti, odstránenia následkov týchto zásahov a poskytnutia primeraného nepeňažného zadosťučinenia v zmysle ust. § 13 ods. 1 OZ postačuje spôsobilosť zásahu vyvolať nepriaznivé následky v oblasti chránených hodnôt (záujmov), v prípade práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je nevyhnutné, aby následky zásahu, ktoré nastali v príčinnej súvislosti s konaním pôvodcu zásahu, boli na strane dotknutej osoby prítomné, a boli aj riadne preukázané. K zásahu do osobnostných práv môže dôjsť rôznym konaním či prejavmi.

31. Vykonaným dokazovaním v tomto prípade súd dospel k záveru, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu došlo zverejnením článku dňa 17.07.2014, ktorý obsahoval nepravdivé tvrdenia, ako aj hodnotiace úsudky vychádzajúce z týchto nepravdivých tvrdení.

32. Do práva na ochranu pred neoprávneným zásahom do osobnostných práv fyzickej osoby podľa citovaných zákonných v ustanovení je možné zasiahnuť skutkovými tvrdeniami, ale aj neprimeranými hodnotiacimi úsudkami, pričom ide spravidla o nepravdivé skutkové tvrdenia a o také hodnotiace úsudky, ktorým chýba akýkoľvek skutkový základ, avšak v oboch prípadoch musí ísť o tvrdenia majúce difamačný charakter, čo znamená, že tvrdenie musí byť objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv. Nepravdivým alebo pravdu skresľujúcim údajom sa rozumejú také skutočnosti vonkajšieho sveta, ktorým je možné priradiť zápornú pravdivostnú hodnotu (nepravdy), alebo skutočnosti, ktoré takto hodnotiť nie je možné, ale sú podané tak, že vedú ku skresleniu informovania verejnosti. Aby nepravdivý, resp. pravdu skresľujúci údaj viedol k vzniku práva na ospravedlnenie a finančnú satisfakciu, musí sa zároveň dotknúť cti, ľudskej dôstojnosti, dobrého mena konkrétnej fyzickej osoby.

33. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu zistiteľnú pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná. V zásade platí, že oznámenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ tento údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, či nie je natoľko intímny, že by odporoval právu na ochranu súkromia či ľudskej dôstojnosti. Z hľadiska pravdivosti skutkových tvrdení nie je nevyhnutné trvať na ich úplnej presnosti, ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde, teda stačí, aby pravdivá bola podstatná časť tvrdenia (oznámenia). Porušenie práva na ochranu osobnosti môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnostných právach dotknutého subjektu, v očiach ostatných fyzických osôb a teda pôsobiť difamačne. Či je určité tvrdenie difamujúce, treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového dojmu s prihliadnutím ku všetkým súvislostiam a okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo. Na rozdiel od skutkového tvrdenia hodnotiaci úsudok (kritika) vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok nemožno akokoľvek dokazovať, je však potrebné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom kritiky, to znamená, či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie či zneuctenie danej osoby. Treba teda rozlišovať medzi kritikou prípustnou (oprávnenou) a medzi kritikou, ktorá môže tvoriť podstatu neoprávneného porušenia práva na ochranu osobnosti. Ak má byť kritika prípustná, musí byť vecná, konkrétna a primeraná (zodpovedajúca) čo do obsahu, formy a miesta. Vecnosť kritiky vyžaduje, aby kritika vychádzala z pravdivých skutočností (podkladov) ako premís pre hodnotiaci úsudok. Hodnotiaci úsudok musí byť totiž záverom, ktorý možno na základe uvedených skutočností logicky dovodiť. Konkrétnosť kritiky znamená, že hodnotiaci úsudok sa musí opierať o konkrétne skutočnosti. Primeranosť kritiky čo do obsahu, formy a miesta (použitými výrazmi,

formuláciami, spojeniami) znamená, že nevybočuje z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu (cieľa).

34. Medzi skutkovým tvrdením (faktom) a hodnotiacim úsudkom je z hľadiska dôkazného bremena rozdiel v tom, že pri faktoch žalovaný dokazuje pravdivosť ním vysloveného skutkového tvrdenia (faktu), v prípade hodnotiaceho úsudku žalovaný dokazuje pravdivosť skutočností, informácií, podkladov, z ktorých jeho hodnotiaci úsudok vychádzal a logickú súvislosť medzi informáciami, podkladmi, skutočnosťami slúžiacimi na vyslovenie vlastného hodnotiaceho úsudku a obsahom tohto hodnotiaceho úsudku. Inak povedané, ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví (na ňom je bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno) občianskoprávnej sankcie, ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé. V prípade hodnotiacich úsudkov je potrebné preukázať, že majú skutkový základ.

35. Podstatou tohto sporu je konflikt medzi právom na ochranu osobnosti žalobcu a slobodou prejavu žalovaného, ktoré sú v oboch prípadoch garantované ústavou. V danom prípade teda dochádza k stretu dvoch ústavných práv a to práva na slobodu prejavu a práva na ochranu osobnosti. Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (II. ÚS 692/2017). Z konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR a ako aj rozhodnutí ESĽP vyplýva, že pri kolízii dvoch ústavných práv, a to práva na ochranu osobnosti a práva na slobodu prejavu je potrebné aplikovať test okolností prejavu a test proporcionality a pomocou nich určiť, ktorá sloboda má byť uprednostnená (nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 152/08, II. ÚS 326/09, IV. ÚS 448/2012). V rámci testu okolností prejavu je potrebné hľadať odpovede na otázky KTO, O KOM, ČO, KEDY, KDE a AKO vyslovil, príp. napísal. Práve uvedený test okolností prejavu je kľúčový pre posúdenie proporcionality medzi slobodou prejavu a právom na ochranu osobnosti.

36. Súd preto vyhodnotil odpovede na jednotlivé otázky v rámci testu proporcionality a uzavrel to nasledovne. KTO: Žalovaný je prevádzkovateľom internetového magazínu O., ktorý je u širokej verejnosti často navštevovaný a sledovaný, dostupnosť webovej stránky je teritoriálne aj časovo neobmedzená. O KOM: Súd súhlasí s tvrdením žalovaného, že žalobca v právnom postavení poslanca Národnej rady Slovenskej republiky bol v čase uverejnenia článku osobou verejného záujmu a ako volený zástupca ľudu bol povinný strpieť aj zverejnenie niektorých informácií zo svojho súkromia, pokiaľ sa mali týkať jeho údajného nečestného konania. Potiaľto je možné sa stotožniť s argumentáciou žalovaného. ČO: Dňa 17.07.2014 bol zverejnený článok na webe O. pod názvom: „D. E. B. ako hochštapler: Postavil dom, nezaplatil! Nech ma neotravujú, tvrdí!“. Článok hovorí o tom, že žalobca, ktorý sa zviditeľnil ako veľký zástanca slovenských tradícií, keď skladal sľub oblečený v národnom kroji, je dlžný podnikateľovi zo stredného Slovenska tisíce eur už dva roky, a to napriek čestnému slovu, že tieto peniaze splatí. V článku sa spomína, že zmluva bola uzatvorená z iniciatívy staviteľa E. G., ktorého si najal A. B. – žalobca, a ten si vybral firmu D. F., ktorá mu dodala potrebný materiál a následne vystavila faktúru priamo na meno poslanca B., pričom celková suma dovezených platní STYREX, ktoré slúžili na zateplenie a izoláciu jeho drevenice, bola vo výške 13.054 eur, z ktorých poslanec NR SR uhradil v prvom kole 5.000, v septembri 2013 ďalších 4.000 eur a doteraz je B. dlžný ešte viac ako 4.000 eur. KEDY: K zverejneniu článku došlo dňa 17.07.2014, približne v polovici mandátu žalobcu, ktorý bol do parlamentu zvolený na obdobie od roku 2012 do roku 2016 na kandidátke politického hnutia Obyčajní ľudia a nezávislé osobnosti („OĽANO“). V čase vyhlásenia rozsudku bol článok stále dostupný na vyššie uvedenej webovej stránke žalovaného, t. j. aj takmer 11 rokov po uverejnení článku. KDE: Článok bol zverejnený na internete, na webovej stránke O., ktorá je registrovaná na území SR a ktorá je vďaka internetu ľahko prístupná z ktoréhokoľvek miesta pripojenia na svete. AKO: Článok bol napísaný tendenčne a cielene za účelom ponúknutia čitateľovi senzáciu o osobe poslanca z hnutia OĽANO, ktoré sa verejne hlásilo k čistote verejných financií a k čistote a transparentnosti vzťahov vo verejnom priestore vôbec, pričom dotknutým článkom bolo zamýšľané naštrbiť tento obraz a priniesť šokujúcu správu o opaku, teda o opačnom správaní sa jedného člena tohto hnutia.

37. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca ako objednávateľ uzatvoril zmluvu o dielo so samostatne zárobkovo činnou osobou, podnikajúcou na základe živnostenského oprávnenia E. G. – G., ako zhotoviteľom. Následne tento zhotoviteľ objednal zatepľovací materiál u dodávateľa – spoločnosti SLOVINTER F, s. r. o. Z objednávky vyplýva, že materiál si objednal G. u spoločnosti SLOVINTER F, s. r. o., a takisto faktúru, ktorú síce konateľ spoločnosti SLOVINTER F, s. r. o. vystavil na meno žalobcu, ale v spodnej časti faktúry je uvedené, že ju v skutočnosti prevzal E. G. dňa 12.10.2012,

čo potvrdil aj vlastnoručným podpisom. Z akého dôvodu p. F. vystavil faktúru na žalobcu, keď si tovar u neho objednával E. G., nie je známe, avšak zo všetkých súvislostí súd nemal pochybnosť o tom, že zmluvný vzťah ohľadom kúpy materiálu na zateplenie tu bol založený medzi E. G. ako zhotoviteľom diela a spoločnosťou SLOVINTER F, s. r. o. ako dodávateľom materiálu. Zmluvný vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou SLOVINTER F, s.r.o. neexistoval, preto žalobca nemohol byť dlžný tejto spoločnosti konajúcej prostredníctvom konateľa D. F. žiadne peniaze. Napokon uvedené vyplýva aj z čestného vyhlásenia E. G. spísaného dňa 20.11.2018, kde vyhlásil, že v súvislosti s výstavbou rodinného domu v Blatnici pre stavebníka A. B. má tento voči nemu všetky záväzky vysporiadané a nikdy nebol v omeškaní s úhradou. Ďalej v ňom vyhlásil, že čo sa týka spoločnosti SLOVINTER F pána F., tento bol jeho subdodávateľom izolačného materiálu, a preto aj všetky faktúry mali byť vystavené na neho ako živnostníka, a že čo sa týka objednávky 1750 ks zatepľovacích dosiek Styrex, z tejto len časť bola určená na stavbu p. B. a časť na inú stavbu. Nesporným bolo tvrdenie, že objednaný materiál prevzal sám p. G.. Súd preto považoval zverejnenie dotknutého článku za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu, pretože sa v konaní nepreukázala jeho pravdivosť. Žalovaný v tomto neuniesol svoje dôkazné bremeno o preukázaní pravdivosti zverejnených tvrdení o tom, že žalobca je dlžný viac ako 4.000 eur podnikateľovi p. F. napriek čestnému slovu, že to zaplatí, ani o tom, že žalobca postavil dom a nezaplatil za to.

38. Preto je možné uzavrieť, že tvrdenia v dotknutom článku nie sú pravdivé a na ich základe potom žalovaný nesprávne vyvodzoval aj svoj hodnotiaci úsudok, že žalobca je hochštaplerom. Pokiaľ ide o použitie označenia „hochštapler“, aj takýto hodnotiaci úsudok bez skutkového základu slúžiaceho na jeho podporu, môže byť prehnaný a vtedy je taká kritika, ktorá vychádza z nepravdivých podkladov a na ich základe vyvodzuje vlastné hodnotiace úsudky, ktoré sú znevažujúce, neoprávnená a jedná sa potom o exces, ktorý predstavuje neoprávnený zásah do osobnosti žalobcu. Toto označenie súd vníma ako označenie za amatérskeho podvodníka, ktoré nesie so sebou jednoznačne negatívnu konotáciu a pôsobí difamačne. Súd na základe uvedeného vyhovel nároku žalobcu na uverejnenie ospravedlnenia v požadovanom znení. Za daných okolností nie je možné konštatovať, že by právo na slobodu prejavu malo prednosť pred právom na ochranu osobnosti.

39. Len samotné ospravedlnenie súd považoval za nedostačujúce. Aj kritickej žurnalistike je potrebné nastaviť medze, aby si vydavatelia a redaktori lepším spôsobom overovali skutočnosti a získané informácie a svojimi uverejnenými informáciami nezavádzali verejnosť. Súd je toho názoru, že zverejnením nepravdivých informácií a difamačných úsudkov bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu a jeho vážnosť v spoločnosti, a preto má žalobca tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

40. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, vychádzal súd zo svedeckých výpovedí. Súd na základe výpovede bývalej zamestnávateľky žalobcu p. K. považoval za preukázané tvrdenie žalobcu, že zverejnenie inkriminovaného článku malo dosah na jeho zamestnanie. Po skončení mandátu poslanca sa nemohol k svojmu pôvodnému zamestnaniu vrátiť a svedkyňa ako jeho zamestnávateľka s ním ukončila pracovnoprávny vzťah, čo potvrdila vo svojej výpovedi, keď uviedla, prečo ho nemohla opätovne zamestnať po skončení mandátu. Bolo to z dôvodu, že ostatní zamestnanci nechceli byť spájaní s človekom s podozrením na finančný podvod, čo nevrhalo dobré svetlo na celú umeleckú školu.

41. V pracovnej sfére bol negatívny následok zverejneného článku preukázaný výpoveďou p. E. a p. H.. Svedok E. E. vo výpovedi potvrdil, že žalobca bol zo zverejneného článku nešťastný, pretože aj v rámci poslaneckého klubu OĽANO na neho kolegovia začali pozerať skrz inú optiku, aj keď im celú situáciu vysvetlil, už tam bolo semienko podozrenia. Ďalej uviedol, že predseda strany prestal vnímať žalobcu ako etalón morálky a bol rozčúlený, že žalobca poškodil auru morálnosti a čestnosti, ktorú v parlamente OĽaNO malo znamenať. Svedok N. H. vo výpovedi uviedol, že poslanecký klub a jeho členovia boli veľmi silno zameraní na čistotu, transparentnosť a čestnosť, preto uverejnenie článku vyvolalo medzi nimi znepokojenie. K reakcii predsedu hnutia A. D. sa vyjadril v tom zmysle, že podľa reakcie predsedu mu to bolo nepríjemné, pretože protikorupčnosť bola hlavným mottom hnutia a kto takýto problém vyrobí, je istým spôsobom diskvalifikovaný pre ďalšie pôsobenie v politike a prednosť sa dáva tým, ktorí takýto problém nemajú.

42. Súd prihliadol pri určení výšky nemajetkovej ujmy aj na to, že žalovaný účelovo zverejnil v článku len polovicu faktúry bez jej spodnej časti, v ktorej je podpis inej osoby (G.) ako osoby uvedenej vystavovateľom faktúry ako odberateľ (B.), a to E. G., ktorý predmetnú faktúru v skutočnosti prevzal, a to zámerne s cieľom toto meno osoby neukázať, pretože by to nezapadalo do celkového konceptu článku a zámeru ním sledovaného.

43. Na ťarchu žalobcu súd vyhodnotil tú skutočnosť, že nepodal žalobu v krátkom čase po publikovaní článku na internete, ale až po približne 3 rokoch, teda pred uplynutím premlčacej doby na uplatnenie práva na súde, teda s uplatnením nároku na ochranu osobnosti a s očistením svojej osoby sa neponáhľal.

44. Pokiaľ ide o celkovú výšku žalobcom uplatnenej nemajetkovej ujmy, súd prihliadol na to, že žalobca v konaní nepreukázal, aký dopad, resp. následky, malo uverejnenie dotknutého článku na jeho rodinný život. Za tým účelom nenavrhol vypočuť žiadnych svedkov z prostredia jeho rodiny. Argumentácia zostala len v rovine tvrdení. Súd preto uzavrel, že pokiaľ ide o širšie negatívne dôsledky spôsobené uverejnením dotknutého článku, tieto žalobca nepreukázal a neuniesol tak dôkazné bremeno, za čo musí niesť zodpovednosť v podobe zamietnutia uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo zvyšnej nepriznanej časti.

45. Pokiaľ ide o argument žalobcu, že sa kvôli zverejneniu článkov neprekrúžkoval v parlamentných voľbách 2016 do parlamentu, súd predovšetkým poznamenáva, že v tomto ohľade nebola v konaní vôbec preukázaná príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a údajným škodlivým následkom. Je všeobecne známe, že poradie kandidátov bolo určené predsedom strany OĽANO práve tým spôsobom, že tí, ktorí boli poslancami v predchádzajúcom volebnom období, boli umiestnení v nasledujúcich voľbách na posledné miesta na kandidátke, teda išlo o akúsi stratégiu v rámci politického boja daného politického hnutia.

46. Súd na základe vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že dôstojnosť žalobcu bola znížená v značnej miere, a preto mu priznal aj finančné zadosťučinenie a to vo výške 10.000 eur, ktoré považoval vzhľadom na všetky súvislosti a okolnosti za dostačujúce a primerané. Vo zvyšku nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

47. Súd priznal žalobcovi v súlade s ust. § 255 Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy závisela na voľnej úvahe súdu. Žalobcu podľa názoru súdu nie je možné zaťažiť procesnou zodpovednosťou za nepredvídanie výsledku, ktorý závisel na úvahe súdu a procesný úspech je potrebné posudzovať len vo vzťahu k výsledku sporu ohľadne základu nároku. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. (§ 362 ods. 1 CSP)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
(§ 366 CSP)

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. (§ 48 ods. 2 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z.)